

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci žalobkyně **nezl. C.T. T. L.**, v řízení zastoupené Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti nečinnosti,

t a k t o :

I. Žaloba se **odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze dne 18.7.2016 (řízení bylo původně vedeno Městským soudem v Praze pod sp. zn. 11 A 95/2016) domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného. Uvádí, že přesto, že dne 20.10.2015 podala žádost o trvalý pobyt, nebylo o ní dosud rozhodnuto. Současně nebylo rozhodnuto ani o její žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti, kterou podala k nadřízenému správnímu orgánu.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby, když provádí úkony nezbytné ke zjištění skutkového stavu (žalovaný se k žalobě vyjádřil dne 13.9.2016).

Podle § 81 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) (v případě žalob proti nečinnosti – pozn. soudu) soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

Soud zjistil, že žalobkynina žádost byla usnesením ze dne 9.12.2016 č.j. OAM-13086-13/TP-2016, které bylo zástupci žalobkyně doručeno 12.12.2016, odložena podle § 43 odst. 1 písm. a) zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „spr. ř.“).

Podle § 43 odst. 1 písm. a) spr. ř. řízení o žádosti (§ 44) není zahájeno a správní orgán věc usnesením odloží v případě, že vůči němu byl učiněn úkon, který zjevně není žádostí, nebo z něj nelze zjistit, kdo jej učinil.

Z výše citovaného ustanovení (které je ve spr. ř. zařazeno v hlavě V. – Postup před zahájením řízení) jasně vyplývá, že v daném případě nebylo žádné řízení zahájeno, žádné řízení neprobíhá.

Z judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví přitom plyne, že ochrany proti nečinnosti správního orgánu se lze u soudu domáhat pouze v rámci probíhajícího, tj. zahájeného a dosud neskončeného správního řízení (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 8.7.2009 č.j. 3 Ans 1/2009-58, ze dne 16.5.2007 č.j. 2 Ans 5/2006-96, rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 31.1.2006 č.j. 30 Ca 251/2005-34).

Krajský soud proto žalobu v této věci odmítl jako nepřipustnou podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s., neboť nebyly splněny podmínky řízení ve smyslu § 79 s.ř.s. Žalobkyně má jinou možnost ochrany, a to podáním odvolání proti usnesení o odložení věci, jak byla v daném usnesení poučena.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

V Ostravě dne 23. března 2017

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu